

מדריך לצניעות בישראל

יום ג' | פרשת חקת | כ"ט סיון | תשע"ו | עלון מס' 19

עלון יומי להתאחדות הקהילות

כולל תשובות מכתבים ובירורים בענין הצניעות בישראל

עלון יומי בע"ה לכל ימי השנה

לע"נ הרבנית הצדיקת מרת טויבא בת ר' חיים אליהו ע"ה י"א סיון תשע"ג

דבר המערכת

עוז והדר לבנושה
ותשחק ליום אחרון

הצניעות בהלכה

עמ' 2

מכתבים של גדולי ישראל זי"ע,
על הצניעות

מהמתרחש בעולם הצניעות

עמ' 3

מהמתרחש בעולם הצניעות
לפני מאה שנה עד היום הזה
לכשי פגדי תפארתך עמי

שמע בני

עמ' 3

סיפורי צדיקים על צניעות
ואת עלית על כלנה

שימו לב

עמ' 4

המכשולות הגדולות בימינו
- מוסר

מכתבים למערכת

ועוד.

דבר המערכת – בהמשכים

לַעֲמוֹד עַל נַפְשׁוֹ
מְחִיב לַצֵּאת מִן
הַמְּדִינָה לְהַצִּיל
נַפְשׁוֹ וְזָרְעוֹ כַּמְבָּאָר
רַמְבַּ"ם פ"ו ה' דעות
ופ"ה ה' יסו"ת יורה
דעה סימן קנ"ז וכו'
ומבאר בבאורו
(עודנו בפתובים):

יב. אנחנו ממשיכים את
הסריה שופר משיח
עלון מדריך לצניעות
בישראל על צניעות,
והחרם, והאיסורים
עם חתימות של
יותר מ-120 גדולי
ישראל על האיסור
הנורא שיושבים
אנשים ונשים בלי

מחיצה - וזה ממש
בתי זונות
בפרהסיה, וזה דור
המבול וכולם בחרם
חמור של גדולי
ישראל מדורות
הקודמים, וכמו
שנכנס לבית עבודה
זרה, והוא בכלל
יהרג ואל יעבר.

וזה לשונם בפסק דין:

יב. אלו בתי פְּנִסִּיּוֹת
אֲשֶׁר כְּתִבְנוּ שְׁאֲסוּר
לְכָנוּס בְּתוֹכָם אֵין
חֲלוּק בֵּין שְׂאָר יָמִים
לְשֶׁבֶת וְרֹאשׁ הַשָּׁנָה
וְיוֹם כְּפֹור, וְאֵף אִם

ועד הצניעות להתאחדות הקהילות

בהשתתפות הרבנים והקהילות ולומדי תורה לשמה

בפיקוח כ"ק האדמו"ר רבי שלום יהודה גרוס

אבדק"ק האלמין שליט"א

מחבר יותר מאלף ספרים על כל יסודי הדת

המערכות על תיקוני יסודי הדת

יותר מאלף ספרים וקונטרסים
וקול קורא'ס שיצאו לאור
במשך יובל שנים תשכ"ה-תשע"ה

בהמשכים

הצניעות בהלכה

מכתבים של גדולי ישראל זי"ע
על הצניעות

בהמשכים

תִּסְחַב אוֹתוֹ לַגְּהִינוֹם

הוא הרב שלי,
הוא חינוך אותי,
הוא לימד אותי,
והוא נתן לנו דרשות בלי מחיצה,
ונתנו לנשים לדבר מולינו, וחשבת
באמת שזה מצוה ללכת לשמוע
השיעורים המושכים העין, [הנשים מושכים
העין] ולא חלמתי שזה אסור!

שמע בני

סיפורי צדיקים על צניעות

ואַחֲרֵי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר אַתֶּם זֵנִים אַחֲרֵיהֶם:
לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת כָּל מִצְוֹתַי
וְהִיִּיתֶם קְדוֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם, וּבְרַשׁ"י שֵׁם:
"הַלֵּב וְהַעֲיִנִּים הֵם מִרְגָּלִים לַגּוֹף,
וּמִסְרָסְרִים לוֹ אֶת הָעֵבִירוֹת, הָעֵין רוֹאֶה
וְהַלֵּב חוֹמֵד וְהַגּוֹף עוֹשֶׂה אֶת הָעֵבִירוֹת".
וּבְרַמְבַּ"ם שֵׁם: [בְּמַדְבָּר טו לט] וְאַחֲרֵי
עֵינֵיכֶם זֶה זֵנוּת, כַּעֲנִין שֶׁכָּתוּב וְאַנְכִי הַיּוֹדֵעַ
וְעַד נֶאֱמַר ה' (יִרְמְיָה כט כג), וְהַמִּשְׁכִּיל יִבִּין.
וּבְרַבְנּוּ בַחֲיִי (בְּרַאשִׁית פֶּרֶק ג' פ' כ"א):
וְתֵרָא אִשָּׁה. זֶה רֵאִיִּית הַלֵּב הִיא, כְּלוֹמֵר
הִסְתַּכֵּל הַחוֹמֵר בַּעֲיִנָּיִם הַגּוֹפִנִים וְנִטָּה
אַחֲרֵי לְבוֹ. כִּי טוֹב הָעֵץ לִמְאֹכֵל, כִּי טוֹב
לְהִתְעַסֵּק בַּתְּאוּוֹת הַגּוֹפְנִיּוֹת. וּמִלֵּת
מֵאֹכֵל כּוֹלֵלֵת גַּם תִּשְׁמִישׁ, מִלִּשׁוֹן אֹכֵלָה
וּמִחֲתָה פִּיה (מִשְׁלִי ל, כ). וְכִי תֵּאוּה הוּא
לַעֲיִנִּים כִּי הַלֵּב וְהַעֲיִנִּים סְרָסְרִי הַתְּאוּה,
וְכָתִיב (בְּמַדְבָּר טו, לט) וְלֹא תִתּוּרוּ אַחֲרֵי
לִבְבְּכֶם וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם. וְתִקַּח מִפְּרִיו
וְתֹאכַל, נִתְעַסֵּק הַחוֹמֵר בַּתְּאוּוֹת הַגּוֹפְנִיּוֹת
עַד שֶׁהַמִּשְׁכִּיל אֵלָיו הֵכֵחַ הַמִּשְׁכִּיל, זֶהוּ
וְתִתֵּן גַּם לְאִשָּׁה עֲמָה כִּי כֶּשֶׁם שֶׁהִנְחֵשׁ
הַקְדָּמוֹנִי הִטְעָה אֶת חוּה וְחוּה הִטְעִית
לְאָדָם כַּפְּשׁוּטָן שֶׁל דְּבָרִים שֶׁאֵין מִקְרָא
יוֹצֵא מִיָּדִי פְּשׁוּטוֹ כֵּן יֵצֵר הָרַע מִטְעָה אֶת
הַחוֹמֵר וּמִפְתָּהוּ בַּתְּעֲנוּגֵי הָעוֹלָם, וְהַחוֹמֵר
יֵטֵה אֵלָיו הֵכֵחַ הַמִּשְׁכִּיל וַיִּמְשִׁכֵּנוּ לְצַדוֹ,
עַכ"ל.

וְעוֹבְרִים עַל עֶשְׂרֵת הַדְּבָרוֹת (שְׁמוֹת כ'
יג): לֹא תִרְצַח לֹא תִנְאַף לֹא תִגְנֹב לֹא
תִעֲנֶה בְּרֶעֱךָ עַד שֶׁקָּרָא, לֹא תִחְמַד בֵּית רֵעֶךָ
לֹא תִחְמַד אִשְׁתִּי רֵעֶךָ. וְעוֹד צוֹעֲקִים שֶׁהוּא
אִישׁ קָדוֹשׁ - הוּא רַב גָּדוֹל מַחֲזִיר
בַּתְּשׁוּבָה] וְאִזּוּ מִמִּילָא כָּל הַשּׁוֹמְעִים הֵם
כֹּבֵר בַּחֲרָם חֲמוּר שֶׁל 120 גְּדוּלֵי יִשְׂרָאֵל
מִכָּל הַבָּתִּי דִּינִים סְפָרַדִּים אֲשֶׁכְּנִזִּים וְעוֹד.
וְרֹאֵה בִּסְפָר יִלְקוּט מֵעַם לִוְעֵז שְׁמִי

מהתרחש בעולם הצניעות

לפני מאה שנה עד היום הזה

עֲבוּדָה זֶה, כּוֹלֵם שִׁרְפוֹ אֶת הַפְּאוֹת וְכו', וְעַכְשֵׁי כְּשֶׁמֶרְן דִּיבֵר עַל
חוֹסֵר בְּצִנִּיעוּת בַּחֲבִישֵׁת פֶּאֶה וְעַל הָאִיסוּר בַּדְּבָר כּוֹלֵם/ן מִתְחַמְּקִים
וּמַעֲלִימִים עֵין מִהַפְּסֵק? כִּי עֲבוּדָה זֶה קֶשֶׁה מִגְּלוּי עֲרִיּוֹת? הֲרִי
כִּנְסַת הַגְּדוּלָה בִּיטְלוֹ אֶת יֵצֵר הָעֲבוּדָה זֶה וְאֵילוֹ אֶת יֵצֵר הָעֲרִיּוֹת רַק
הַחֲלִישׁוֹ בְּמַעַט (סִימָאוֹ אֶת עֵינָיו), אֲךָ מָה לַעֲשׂוֹת הַיֵּצֵר חֲזָק יוֹתֵר
מִכּוֹלֵם,

הֲרַב בֶּן צִיּוֹן אַבָּא שְׂאוּל זְצוּק"ל אִסַּר אֶת הַפֶּאֶה, וְכִשְׁשָׂאֵלוֹהוּ מִדּוֹעַ
אִישְׁתּוֹ חוֹבֶשֶׁת פֶּאֶה? עֲנָה לָהֶם שְׂאֵלָתָם אוֹתִי אִם מוֹתֵר אוֹ לְמָה
אֲשֵׁתִי חוֹבֶשֶׁת? כֵּךְ נִשְׁמַע מִתְּלִמִּידֵי הַנְּאֻמָּנִים.

סִיפּוּרִים וְסִגּוּלוֹת מִהַבְּבָא סָאֵלִי זְצוּק"ל שׁוֹמְעִים וּמַדְבִּירִים אוֹדוֹתֵיו
וְנוֹהֲרִים לְקַבְּרוֹ, אֲךָ לֹא שׁוֹמְעִים לְדַבְּרֵיו "שְׂאֵשָׁה שְׁחוֹבֶשֶׁת פֶּאֶה
נֹכְרִית מְכִינָה עֲצֵי הַסִּקָּה..." וְכִשְׁשָׂאֵלוֹ עַל אֲנָשִׁי בֵּיתוֹ עֲנָה גַּם לָהֶם
יֵשׁ מְקוֹם שֵׁם...

לִיצֵר טַעֲנוֹת רַבּוֹת לְמָה מוֹתֵר אֲבֵל בְּרוּר שֶׁכָּל שֵׁשׁ יוֹתֵר קְדוּשָׁה
הַשְׁכִּינָה יוֹתֵר שׁוֹרָה כְּדַבְּרֵי רַש"י. לִכֵּן צָרִיךְ לַחֲשׁוֹב מָה עֲדִיף וּמָה רָצוֹן
ה' בְּאַמֶּת.

יב.

לְכָל בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל הַיְקָרוֹת לּוֹבְשׁוֹת הַפֶּאֶה וְלּוֹבְשׁוֹת הַמִּטְפָּחוֹת:
אֲכַן צָרִיךְ לִזְכּוֹר דְּבַר אֶחָד! יִכּוֹל שְׂאֵשָׁה עִם פֶּאֶה תִּהְיֶה יוֹתֵר צְדָקְנִית
מֵאִשָּׁה עִם מִטְפָּחַת וְלִהְיֶפֶךְ, לֹא הִכָּל מִתְחִיל וּנְגַמֵּר בַּפֶּאֶה...

אבל!

אֲנִי חַיִּיב לֵאמֹר, וְאֲנִי פּוֹנֵה לְכָל בַּעֲלַת פֶּאֶה אוֹ מִטְפָּחַת (בֵּת יִשְׂרָאֵל
מִדְּהִימָה אֲנִי בִטּוֹחַ)

אֶת בִּטּוֹחַ עוֹשֶׂה צְדָקוֹת, אֶת בִּטּוֹחַ עוֹשֶׂה מַעֲשִׂים טוֹבִים, מִתְפַּלֵּלֵת
וְאוֹהֶבֶת אֶת הַשֵּׁם

אֲבֵל צָרִיךְ לְדַעַת דְּבַר אֶחָד בְּבִרְרוֹר וְאֲנִי לֹא מִצַּדָּד בְּשׁוּם צַד פֶּרֶט
לְאַמֶּת.

כָּל בֵּת יִשְׂרָאֵל שְׁקוֹרָא בְּשַׁעָה זֶה אֶת מָה שְׂאֲנִי כּוֹתֵב

צְרִיכָה לְשָׂאוֹל אֲךָ וְרַק אֶת עֲצָמָה בִּלְבַב כְּנָה וְאַמִּיתִי

הֵאֵם אֲנִי בְּאַמֶּת בְּאַמֶּת לֹא מוֹדַעַת לְאִיךְ שְׂאֲנִי נִרְאִית עִם פֶּאֶה בַּעֲיִנִּי
הַגְּבֵרִים?

אוֹ הֵאֵם אֲנִי בְּאַמֶּת לֹא יוֹדַעַת אִיךְ הַמִּטְפָּחַת הַמְּפּוֹאֶרֶת וּמִלֵּאֶת
הַצְּבָעִים שְׁלִי נִרְאִית?

כִּי תִהְיֶי בִטּוּחָה בֵּת יִשְׂרָאֵל טְהוּרָה, מָה שְׂאֵת יוֹדַעַת עֲמוּק בִּלְבַב
וּמִשְׁתַּדֵּלֶת לְהַדְחִיק

לְמַעֲלָה עוֹד זָמָן לֹא רַחוּק...

(רַב הַקְּבָרִים מִלֵּאִים בְּאַנְשִׁים שֶׁרָגַע לִפְנֵי שְׁמָתוֹ חֲשָׁבוּ כְּמוֹנוֹ שֵׁשׁ
זָמָן...וְהַמוֹת רַחוּק וְלִי זֶה בִטּוֹחַ לֹא יִקְרָה וְחֵס וְחִלְלָה וְכו'...)

שימו לב

המכשולים הגדולים בימינו

-מוסר-

גילוי פני הערב רב

כה. הגאון רבי יהודה קצינלבוין זצ"ל (בעל מחבר ספר מהר"י מינץ) כותב: ששם פאה גלויה אסור ללכת שאיך יכול להיות שילכו עם פאה שעל ידי זה נראה כמו שהולכים עם שערות עצמה ממש שזה איסור תורה (מובא בבאר שבע סי' י"ח).

עוד כותב הוא: אבותינו וזקנינו הקפידו בזמנם שלא לילך אפילו עם סחורה שהצבע נראה כמו שער (דרשות מהר"י מינץ סוף דרוש הראשון, מובא בעטרת זקנים אורח חיים ע"ה ג').

כו. הגאון רבי יוסף בן עזרא זצ"ל (בעל מחבר ספר עצמות יוסף על קידושין) כותב: מעולם לא ראיתי נשים נשואות עם שערות גלויות ואין עליהם שום שער לקשט עצמם בהם, רק בתולות בבית אביהם, זה מנהג

האם כל ממון שבעולם יש בו די נגד הפסד עבירה אחת. (שער התפלה, שער ניפול, ד"ה ולמול).

ה) אם העין הוא עבד ליצר הרע, לראות בעניני והבלי העולם הזה, פטור מן הראוי לחזות בנעם ד', ובל יראה גאות ד'. (חיד"א בדבש לפי, מע' ר' אות ב').

ו) ומזה מוסר השכל לאותם שרוצין להרויח ממון, ומסתכלין בקונטרסים, או שאר מקומות לראות ולחפש בתר מציאות.

הליכה לדרך

א) דעו כי השוקים והרחובות בכל מקום, וגם במקום שדרין שם יהודים חרדים, מלאים פריצות וזוהמא, גרוע מן הגרוע בדור המבול. האש של היצר הרע ושל פריצות ותאוות, בוער עד לב השמים, ואם אין נזהרין, לא לבד ששורפין הנשמה לעולם ולעולמי עולמים ומאבד עולמיו הן לחיים, מלהיות בגן עדן עם הצדיקים, עולם התחיה, אלא גם עולם הזה מאבד בידים, כי העין רואה ולב חומד ומחשבתו ודעתו טרודים בהרהורים רעים והבלי הבלי המבלבלים את האדם כל היום לרבות הלילות. וכדחז"ל, גמירי אין יצר הרע שולט, אלא במה שענינו רואות, אבל השומר ענינו, שומר מצוות נפשו ומאשר במה

מכתבים למערכת

ישיבת מרכז התורה

גבאי אוצר הספרים

תרפב: קבלנו בתודה את ספרו "נפש ישעיה" על מאכלות אסורות שכולו מלא שמאתע להלכתא בבקיות מופלאה משולב בסיפורי מעשיות כדי למשוך את הלב כדברי האגדה. ויהי רצון שיוסיף לחבר חיבורים תורניים כאלה להגדיל תורה ולהאדירה.

בברכת התורה

הרב ירחמיאל וייס

קרית משה

בזכותכן נגאלו ממצרים

(סוטה יא)

ובזכותכן עתידין להגאל

(ילקוט רות אות תר"ו)

המשך בגליון הבא

